

PRILOGA 3 (jedro gradiva):

**PREDLOG
(EVA 2021-1611-0031)**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja dobav blaga in storitev z davkom na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) urejen z Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19 in ??/21; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1), nazadnje spremenjenim z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1M (Uradni list RS, št. ??/21), ki se uporablja od 1. julija 2021.

ZDDV-1 je usklajen z zakonodajo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), in sicer predvsem z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1) zadnjič spremenjeno s Sklepom Sveta o spremembi direktiv (EU) 2017/2455 in (EU) 2019/1995 glede datumov prenosa in začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 244 z dne 29. 7. 2020, str. 3; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/112/ES).

Glavni namen Direktive 2006/112/ES je določiti skupna pravila obdavčevanja prometa blaga in storitev z DDV, kar pomaga pri oblikovanju enotnega poslovnega okolja v celotni EU. Pravila, vključena v Direktivo 2006/112/ES, morajo biti prenesena v nacionalne zakonodaje, razen v delu, kjer Direktiva 2006/112/ES za določene ukrepe dopušča državam članicam uvedbo odstopanj.

Z vidika odbitka DDV od osebnih vozil Direktiva 2006/112/ES določa, da ima davčni zavezanec pravico odbiti DDV, obračunan od dobav blaga in storitev, ki jih navedeni zavezanec prejme za namene uporabe v svojih obdavčenih transakcijah. Če se osebno vozilo uporablja za zasebno rabo davčnega zavezanca ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih ali splošneje za druge namene, kot za namene njegove dejavnosti, pa Direktiva 2006/112/ES določa, da je treba od takšne uporabe obračunati DDV. Poleg tega določa tudi omejitve pravice do odbitka, in sicer pravica do odbitka DDV v nobenem primeru ni dana za izdatke, ki niso nedvomno poslovni izdatki, kot so izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo ali zabavo. Ob vstopu v EU je Slovenija glede pravice do odbitka DDV ohranila vse izključitve, določene v nacionalni zakonodaji pred pristopom, kar ji je omogočeno z drugim odstavkom 176. člena Direktive 2006/112/ES.

V skladu s trenutno veljavno zakonodajo je tako omogočena pravica do odbitka vstopnega DDV pri nabavi vozil (vključno z električnimi vozili), ki se uporabljajo za opravljanje določenih dejavnosti. Na podlagi c) točke 66. člena ZDDV-1 davčni zavezanec ne sme odbiti DDV od osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev tesno povezanih s tem, razen od:

- vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov in blaga,
- vozil za dajanje v najem in zakup ter za nadaljnjo prodajo,
- vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi,
- kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza ter
- osebnih specialnih vozil, prilagojenih izključno za prevoz pokojnikov.

V luči spodbujanja zelene ekonomije in doseganja okoljskih ciljev v prometu, to je doseganja deleža obnovljivih virov (OVE) v prometu, ter hkratnemu izboljšanju obremenjenosti zraka v Sloveniji s trdimi delci (PM_x), pri čemer Slovenija ne dosega predpisanih standardov in je Komisija v preteklosti že sprožala postopke zoper Slovenijo, bi se lahko tudi z davčnimi ukrepi spodbudilo nabave električnih osebnih vozil oziroma vozil brez izpustov ogljikovega dioksida na način, da se tem vozilom, ki so sicer nabavljena za namene dejavnosti, dovoli pravica do odbitka DDV, ne glede na trenutno ureditev, ki določa prepoved odbitka DDV od nabav osebnih vozil, razen za namene opravljanja izrecno navedenih dejavnosti.

Ker se kraj opravljanja nekaterih dobav blaga in storitev, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, opravlja davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v Sloveniji, določa po posebnih pravilih, ima to za posledico, da se mora izvajalec, ki v Sloveniji nima sedeža, v Sloveniji identificirati za namene DDV, kar pa predstavlja veliko obremenitev za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža. V tem delu se te davčne zavezance lahko razbremenijo tako, da se kot plačnika DDV določi prejemnik dobav blaga in storitev, davčnega zavezanca, ki je v Sloveniji identificiran za namene DDV. Navedena poenostavitev pa se ne more uporabiti v primeru, ko davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, dobavo blaga ali storitev opravi osebi, ki ni davčni zavezanec oziroma malemu davčnemu zavezancu, ki je oproščen obračunavanja in plačevanja DDV ali davčnemu zavezancu, ki mu je identifikacijska številka za DDV dodeljena v zvezi z uporabo posebnih ureditev po ZDDV-1. Posledično se lahko predvidi, da se davčnemu zavezancu, ki v Sloveniji nima sedeža, opravlja pa le obdavčljive dobave blaga in storitev v Sloveniji prejemnikom, ki so davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, ni treba identificirati za namene DDV. Ker v tem primeru davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ne bo mogel uveljavljati odbitka DDV preko obračuna DDV, je treba prilagoditi tudi določbe glede pogojev za vračilo DDV.

Glede izdaje računov za namene DDV med davčnimi zavezanci (B2B in B2G) in izdaje računov končnim potrošnikom – kupcem (B2C), Direktiva 2006/112/ES, izdaje računov B2C za domače dobave prepušča nacionalnim predpisom, določa pa obveznost izdaje računov kupcem za čezmejne dobave blaga in storitev znotraj Unije. Za slednje ta obveznost velja, če dobavitelj za te dobave ne uporablja posebne unijske ureditve VEM (izjema od obveznosti izdaje računov za te dobave v primeru uporabe unijske ureditve VEM je določena v drugi točki člena 220(1) DDV direktive). DDV direktiva prav tako posebej ne obravnava izdaje računov malih davčnih zavezancev. Ker davčni zavezanci praviloma potrebujejo račune za namene vodenja knjig oziroma evidenc, pa ta obveznost praviloma ne velja za končne potrošnike – kupce, zato bi se lahko s ciljem zasledovanja okoljske problematike predvidelo, da se končnim potrošnikom –kupcem račun v papirni obliki izroči le na njihovo zahtevo (npr. če račun potrebujejo za uveljavljanje garancije).

V zvezi z obračunom DDV se v praksi pojavljajo številne dileme glede pravilnosti izpolnjevanja določenih polj v obračunu DDV, zato bi bilo treba navodila v zvezi z izpolnjevanjem obračuna DDV redno posodabljati, ko je davčni organ seznanjen s težavami davčnih zavezancev. V tej luči se s spremembo zakona dodatno določajo obvezne vsebine obračuna DDV.

ZDDV-1 skladno z možnostmi, ki jih ponuja evropska zakonodaja, izključuje določene davčne zavezance iz obveznosti obračunavanja in plačevanja DDV tako, da določa mejni znesek prometa, nad katerim so davčni zavezanci obvezno vključeni v sistem DDV. Zakon ta znesek določa v višini 50.000 evrov obdavčljivega prometa, doseženega v zadnjih 12 mesecih. Gre za enega najvišjih pragov med državami članicami EU. Za kmečka gospodinjstva, ki jim za ugotavljanje dohodka ni treba voditi knjigovodstva in tudi ne izkazovati obsega prometa, pa je v ZDDV-1 kot merilo praga za obvezen vstop kmetij v sistem DDV že vse od prve uveljavitve sistema DDV v Sloveniji (leta 1999) določen znesek pavšalnega dohodka in sicer v višini 7.500 evrov katastrskega dohodka.

S pravilnikom o izvajanju ZDDV-1 se hkrati podrobneje določa, da se za določitev praga kot katastrski dohodek šteje vsota katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij. Te subvencije sicer v sistemu DDV niso del obdavčljivega prometa, saj niso neposredno povezane s ceno dobave blaga ali storitev, vendar so pomemben kazalec ekonomske sposobnosti kmetijske dejavnosti in s tem kazalec njene ekonomske velikosti. Za kmečka gospodinjstva se torej prag določa na podlagi dohodka in ne na podlagi prometa.

Od nekaj čez 70.000 kmečkih gospodinjstev, ki se za davčne namene štejejo za kmečka gospodinjstva, ker njihov pavšalni dohodek znaša več kot 200 evrov, jih je trenutno na podlagi kriterija katastrskega dohodka okoli 1.200 identificiranih za namene DDV po uradni dolžnosti, skupno pa je bilo za namene DDV identificiranih nekaj čez 3.000 kmečkih gospodinjstev, kar pomeni, da jih je še približno enkrat toliko identificiranih prostovoljno. Okoli 30.000 kmečkih gospodinjstev pa preko svojega predstavnika koristi pravico do 8 % pavšalnega nadomestila DDV. Preostala kmečka gospodinjstva imajo manjši obseg pridelave ter pridelke in storitve iz svoje osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti pretežno prodajajo končnim potrošnikom, zato pavšalnega nadomestila ne morejo izkoristiti.

Določba glede obveznega prehoda na sistem obračunavanja DDV se torej nanaša na relativno majhno število zavezancev. Poleg tega imajo ti zavezanci možnost v letu, ko pogoja praga ne izpolnjujejo več, iz sistema ponovno izstopiti. Tako je kar nekaj kmečkih gospodinjstev ostalo v sistemu le leto dni, kar je tako zavezancem kot davčnemu organu predstavljalo prekomerno administrativno breme.

Z namenom poenostavitve delovanja sistema DDV za kmete in v izogib vsakoletnim administrativnim obveznostim preverjanja obsega katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij ter posledičnega identificiranja kmetov za DDV po uradni dolžnosti, bi bilo treba odpraviti prag za obvezni vstop kmetov v sistem DDV, ohraniti pa rešitev, da lahko taki davčni zavezanci poračunajo del svojega vstopnega DDV skozi ukrep uveljavljanja pavšalnega nadomestila, prav tako pa možnost, da se tudi taki kmetje prostovoljno vključijo v sistem DDV.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj in namen predloga zakona je predvsem administrativna poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti za davčne zavezance in administrativna razbremenitev tako davčnih zavezancev kot tudi davčnega organa ter podpora pri zasledovanju okoljevarstvenih vidikov.

Za doseganje ciljev, povezanih s postopkom razogljičenja prometa v Sloveniji ter udejanjanja zavez, sprejetih v Republiki Sloveniji in obvez Republike Slovenije na osnovi mednarodnih sporazumov in zakonodaje EU z vidika spodbujanja zmanjševanja onesnaževanja okolja, bo treba v prihodnjih letih spremeniti strukturo vozil v Sloveniji. Pri osebnih vozilih je treba povečati delež vozil na alternativna goriva brez izpusta ogljikovega dioksida. Z namenom doseganja danih zavez se s predlogom zakona spodbuja nabave motornih vozil brez izpusta ogljikovega dioksida skozi pravico do odbitka DDV od nabave takih vozil. S tem se bo uresničevala vizija udejanjanja vse večjega dela potniških kilometrov na alternativna goriva.

S ciljem poenostavitve in administrativnih razbremenitev za davčne zavezance in davčni organ se s predlogom zakona predvideva naslednje:

- Ukinja se obveznost predhodne priglavitve oseb, ki niso osebe javnega prava, glede uporabe oprostivitve po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1.
- Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji, se ne bo več treba identificirati za namene DDV v Sloveniji, če bo opravljal le dobave blaga in storitev, ki so obdavčene v Sloveniji, prejemnikom blaga in storitev, ki so v Sloveniji identificirani za namene DDV in so s predlogom zakona določeni kot plačniki DDV.
- Račun se v papirni obliki izroči kupcu le na njegovo zahtevo.
- Vsebina obračuna DDV se dopolnjuje z dodatnimi obveznimi vsebinami obračuna DDV.
- Ukinja se obveznost davčnih zavezancev, ki prvič predlagajo obračun DDV, da prvemu obračunu DDV predložijo seznam prejetih in izdanih računov, ki so podlaga za sestavo obračuna DDV.
- Poenostavitev delovanja sistema DDV za kmete z ukinitvijo praga za obvezen vstop kmetov v sistem DDV z ohranitvijo možnosti uveljavljanja pavšalnega nadomestila ali prostovoljnega vstopa v sistem DDV. Za davčni organ pa rešitev pomeni razbremenitev glede preverjanja obsega katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij in posledičnega identificiranja kmetov za DDV po uradni dolžnosti.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel obračunavanja DDV, na katerih temelji že veljavni zakon, in sicer od:

- načela nevtralnosti,
- načela nediskriminatornosti,
- načela administrativne enostavnosti,
- načela ekonomičnosti,
- načela obdavčitve v namembnem kraju,
- načela sorazmernosti.

S spremembo določitve plačnika DDV v primeru, ko dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in se mu posledično ni potrebno identificirati za namene DDV v Sloveniji, se upoštevata predvsem načelo administrativne enostavnosti in načelo ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih

obveznosti, pri čemer se še vedno sledi temeljnemu načelu DDV kot potrošnemu davku, da se kraj obdavčitve določi po namembnem kraju.

2.3 Poglavitne rešitve predloga zakona

S predlogom zakona se spreminjajo pravila za obračunavanje DDV, ki sledijo ciljem okoljske politike, predvsem pa ciljem administrativne poenostavitve in razbremenitve davčnih zavezancev in davčnega organa.

Pravica do odbitka DDV za električna osebna vozila

Z 2. členom se s predlogom zakona v ZDDV-1 uvaja nov 66.b člen, s katerim se uvaja izjema od omejitve pravice do odbitka DDV pri nabavi motornih vozil (osebni avtomobilov, motornih koles, koles in podobnih vozil s pomožnim motorjem), če so ta vozila namenjena opravljanju dejavnosti davčnega zavezanca in če ta vozila niso zajeta v c) točki 66. člena ZDDV-1. Pri tem ni pomembno za kakšno dejavnost se vozilo uporablja, ampak je odbitek DDV dovoljen v celoti od vseh vozil, ki kumulativno izpolnjujejo naslednja pogoja:

- motorno vozilo je brez izpusta ogljikovega dioksida in
- vrednost motornega vozila z vključenim obračunanim DDV in drugimi dajatvami ne presega 80.000 evrov.

Davčni zavezanec lahko v zvezi z navedenimi vozili uveljavlja tudi pravico do odbitka DDV pri nabavi goriv, maziv, nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem.

Natančnejši pogoji in način uveljavljanja pravice do odbitka bodo predpisani s podzakonskim aktom.

Uveljavljanje pravice do odbitka DDV

S 3. členom predloga zakona se določba šestega odstavka 67. člena ZDDV-1, ki ureja uveljavljanje pravice do odbitka DDV, spreminja na način, ki sledi že dosednji praksi pri pridobitvah blaga znotraj Unije in primerih iz 107. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, da davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV v tistem davčnem obdobju, ko je nastala obveznost za obračun DDV, če do poteka roka za predložitev obračuna DDV za to davčno obdobje, razpolaga z računom ali drugim dokumentom iz prvega odstavka 67. člena ZDDV-1.

Identifikacija za namene DDV davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v Sloveniji in plačnik DDV

S 7. členom predloga zakona se za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, opravlja pa dobave blaga in storitev, ki so predmet obdavčitve v Sloveniji, davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV, določa, da ni dolžan predložiti zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV, če opravlja le obdavčljive dobave blaga in storitev, v zvezi s katerimi je s 6. členom predloga zakona kot plačnik DDV določen prejemnik blaga in storitev, identificiran za namene DDV v Sloveniji. Navedeno pa ne velja, kadar se mora davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, identificirati za namene DDV v skladu z ZDDV-1 (npr. če opravi dobave blaga in storitev končnim potrošnikom in ni možna uporaba posebnih ureditev VEM, ali se za uporabo teh ureditev ne odloči, ali hkrati opravlja dobave končnim potrošnikom in dobave davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV).

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV, odbitka DDV ne more uveljaviti preko obračuna DDV, ima pa pravico do vračila DDV na podlagi 74. ali 74.i člena ZDDV-1. V ta namen se s 4. in 5. členom predloga zakona dopolnjujejo pravila glede uveljavljanja vračila DDV za te davčne zavezance.

Predlog za dopolnitev obveznosti izdaje računov za namene DDV

Obveznosti v zvezi z izdajo računov davčnih zavezancev ureja Direktiva 2006/112/ES v členih 219a, 220 in 221, v slovenski pravni red pa so prenesene z 80.a in 81. členom ZDDV-1 ter 143. členom pravilnika. Dodatno je izdaja računov, ki jih mora davčni zavezanec izdati na podlagi ZDDV-1, urejena z Zakonom o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR).

V skladu s členom 220(1) Direktive 2006/112/ES mora davčni zavezanec izdati račun za vse dobave blaga in storitev in prejeta predplačila za te dobave, ki jih opravi drugim davčnim zavezancem in pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci ter za vse čezmejne dobave blaga in storitev (oproščene in neoproščene), vključno z dobavami končnim potrošnikom (v nadaljevanju: kupcem) znotraj Unije. V skladu z drugim odstavkom tega člena računa ni treba izdati le za zavarovalne in finančne storitve. Osnovno pravilo v členu 219a(1) Direktive 2006/112/ES je, da mora davčni zavezanec (dobavitelj) za izdajo računa uporabiti pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se v skladu s poglavjem V direktive šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago oziroma opravljene storitve. V drugem odstavku tega člena pa sta določeni dve odstopanji od splošnega pravila, ko se za izdajo računov uporabijo pravila, ki veljajo v državi članici dobavitelja, in sicer za dobave blaga in storitev, ki jih opravi dobavitelj, ki nima sedeža (oz. stalne poslovne enote, iz katere opravi dobavo, oziroma prebivališča) v državi članici potrošnje, razen če prejemnik izda račun (samofakturiranje), ali ko gre za dobave v tretje države (izvoz).

V skladu s členom 221(1) Direktive 2006/112/ES države članice lahko določijo obveznost izdaje računov za dobave blaga in storitev, ki v 220. členu Direktive 2006/112/ES niso navedene (opciska določba, ki jo je uporabila Slovenija v drugem odstavku 81. členom ZDDV-1), na podlagi člena 221(3) Direktive 2006/112/ES pa lahko nekatere od teh kategorij davčnih zavezancev oziroma dobav oprosti te obveznosti (na tej podlagi je Slovenija določila izjeme od obveznosti izdaje računov v 143. členom pravilnika).

V 80.a členu ZDDV-1 je določeno, za katere dobave blaga in storitev se uporabljajo pravila po ZDDV-1 (z upoštevanjem določb novele ZDDV-1, ki se uporablja od 1. 7. 2021), kot to zahteva člen 219a Direktive 2006/112/ES, v 81. členu ZDDV-1 pa je določeno, za katere dobave blaga in storitev mora davčni zavezanec izdati račun in v katerih primerih mu računa ni treba izdati ter podlaga za pravilniško določbo, v kateri so opredeljene izjeme od obveznosti izdaje računov.

V prvem odstavku 81. člena ZDDV-1 je implementirana obveznost izdaje računov iz člena 220(1) Direktive 2006/112/ES. Izdaja računov je obvezna za vse dobave blaga in storitev, ki se opravijo med davčnimi zavezanci in pravnimi osebam, ki niso davčni zavezanci (torej vse B2B in B2G dobave – domače, znotraj Unije in v tretje države) ter za vse dobave blaga in storitev, ki jih davčni zavezanci v Sloveniji opravijo kupcem v drugih državah članicah (pri tem so iz obveznosti izdaje računa izvzete dobave blaga in storitev, za katere davčni zavezanec obračunava DDV po posebni unijski ureditvi VEM) in kupcem izven Unije (čezmejne B2C dobave). V drugem odstavku 81. člena ZDDV-1 pa je Slovenija uporabila opcijo v direktivi in na nacionalni ravni uvedla obveznost izdaje računov tudi za vse ostale dobave blaga in storitev, ki jih opravijo davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, t.j. za vse dobave blaga in storitev kupcem na ozemlju Slovenije (domače B2C dobave).

Izjeme od te obveznosti so določene v 143. členu pravilnika (za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev; za dobavo vozovnic, kart in žetonov v potniškem prometu, znamk, kolekov, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu, za vplačila v igre na srečo po ZIS, dobavo periodičnega tiska, prodajo iz avtomatov (samo za blago), prodajo kartic v predplačniških sistemih, prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah, vse to pod pogojem, da davčni zavezanec zagotavlja podatke o prodaji s popisom zalog; za opravljene zavarovalne in finančne storitve pod predpisanimi pogoji; za dobave blaga in storitev nepridobitnih organizacij kupcem do 5.000 EUR letnega prometa pod predpisanimi pogoji in za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki, ki jih organizacije, ki opravljajo oproščene dejavnosti, organizirajo priložnostno za zbiranje sredstev in

podatke o teh dobavah zagotavljajo v svojem knjigovodstvu). Davčni zavezanec, ki opravlja dobave kupcem, za te dobave izda poenostavljen račun v skladu s 83. členom ZDDV-1, mali davčni zavezanec, ki opravlja oproščene dobave, mora za dobave kupcem izdati račun v skladu s prvim odstavkom 141. člena PZDDV.

Z 8. členom predloga zakona se obveznost izdaje računov za namene DDV za dobave blaga in storitev, ki jih davčni zavezanci opravijo kupcem na ozemlju Slovenije, dopolni z obveznostjo izročitve računa kupcu le, če kupec to zahteva. Davčni zavezanec končnemu kupcu v tem primeru izda poenostavljeni račun v skladu z 2. točko prvega odstavka 83. člena ZDDV-1 oz. v skladu z osmim odstavkom istega člena, če prejemnik rabi tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu z ZDDV-1.

Vsebina obračuna DDV

Z 9. členom predloga zakona se določa vsebina obračuna DDV, kjer se pod obvezno vsebino obračuna DDV dodatno določi tudi vse podatke v zvezi s popravki obračunanega DDV.

Poenostavitve delovanja sistema DDV za kmete

Z namenom poenostavitve delovanja sistema DDV za kmete in v izogib vsakoletnim administrativnim obveznostim preverjanja obsega katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij ter posledičnega identificiranja kmetov za DDV po uradni dolžnosti, se z 11. členom predloga zakona odpravlja prag za obvezni vstop kmetov v sistem DDV, ohranja pa se rešitev, da lahko taki davčni zavezanci poračunajo del svojega vstopnega DDV skozi ukrep uveljavljanja pavšalnega nadomestila, prav tako pa možnost, da se tudi taki kmetje prostovoljno vključijo v sistem DDV.

Pojasnjevalno se v 11. členu predloga zakona z novim desetim odstavkom 94. člena ZDDV-1 tudi določa, da se v primeru, ko kmečko gospodinjstvo ugotavlja dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov kot do sedaj uporabi prvi odstavek 94. člena ZDDV-1. Za davčnega zavezanca se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini. V skladu s predpisi o dohodnini se namreč v primeru, ko kmečko gospodinjstvo za svojo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost začne dohodek ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih ali normiranih dohodkov, kot zavezanca za dohodnino določi enega od članov kmečkega gospodinjstva kot njegovega nosilca.

Poleg navedenega se s predlogom zakona ukinja obveznost predhodne priglasitve glede uporabe nekaterih oprostitev DDV za osebe, ki niso osebe javnega prava. Ukinja se tudi obveznost davčnih zavezancev, ki prvič predlagajo obračun DDV, da prvemu obračunu DDV predložijo seznam prejetih in izdanih računov, ki so podlaga za sestavo obračuna DDV.

V okviru prehodnih določb se ureja prehodna določba za davčne zavezance, ki nimajo sedeža v Sloveniji, so pa identificirani za namene DDV, in bodo opravljali le dobave blaga in storitev, za katere je plačnik DDV davčni zavezanec iz spremenjenega tretjega odstavka 76. člena ZDDV-1, lahko davčnemu organu v elektronski obliki predložijo zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV.

Predlog zakona bo začel veljati 1. januarja 2022, razen črtanja drugega odstavka 43. člena, spremenjenega šestega odstavka 67. člena, črtanja desetega odstavka 88. člena in spremenjenega četrtega odstavka 104. člena ZDDV-1, ki se bodo uporabljali že z dnem uveljavitve zakona. Urejeno je tudi podaljšanje razveljavljenih določb ZDDV-1 do začetka uporabe na novo uveljavljenih zakonskih rešitev.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Negotove gospodarske razmere in trenutno velik razkorak med povpraševanjem in ponudbo električnih vozil otežujejo natančnejšo oceno finančnih učinkov. Ob predpostavki, da bodo zavezanci za DDV letno nabavili 500 električnih vozil po povprečni ceni 50.000 evrov, bi možnost odbitka DDV za te nakupe pomenila v prvem letu uveljavitve okoli 4,5 mio evrov nižje prihodke državnega proračuna iz naslova DDV. Pri tem bo učinek obračunanega DDV za zasebno uporabo teh (službenih) vozil imel sorazmerno nizek učinek. Izpad prihodkov iz naslova DDV so bo z leti in dostopnostjo teh vozil povečeval, a je odvisen tudi od ostalih spodbud na področju druge davčne zakonodaje.

Ocenjujemo, da predlog zakona ne bo imel neposrednega vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenašajo določene rešitve, ki so skladne in jih omogoča Direktiva Sveta 2006/112/ES, s katero morajo biti usklajene vse države članice Unije.

Odbitek vstopnega DDV od osebnih vozil na električni pogon

Avstrija ima pravico do odbitka DDV od električnih vozil urejeno tako, da je:

- do vrednosti avtomobila v višini 40.000 EUR dovoljen odbitek DDV v 100%,
- med 40.000 EUR in 80.000 EUR je odbitek DDV v celoti za prvih 40.000 EUR,
- nad 80.000 EUR ni odbitka DDV.

Portugalska dovoljuje odbitek DDV pri nabavni vrednosti vozila do 62.000 EUR.

Poljski, Madžarski, Hrvaški in Danski se na podlagi odobrenega odstopanja omogoča pravica do odbitka DDV na izdatke za osebne avtomobile, ki se ne uporabljajo izključno za poslovne namene, pri čemer se pravica do odbitka omeji na 50 %.

V primeru Italije se na podlagi odobrenega odstopanja omogoča pravico do odbitka na izdatke za osebne avtomobile, ki se ne uporabljajo izključno za poslovne namene, pri čemer je pravica do odbitka omejena na 40 %.

V primeru Nemčije odstopanje omogoča izključitev pravice do odbitka DDV za izdatke za osebne avtomobile, ki se ne uporabljajo izključno za poslovne namene, če se ti uporabljajo za zasebne namene več kot 90 %. Pravica do odbitka DDV se omeji na 50%.

Prikaz ureditve po državah članicah EU glede obveznosti identifikacije za namene DDV (tujih davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v državi članici)

Estonija

Tujim davčnim zavezancev, ki v Estoniji opravljajo obdavčljive transakcije, v zvezi s katerimi se uporablja pravilo obrnjene davčne obveznosti, se v Estoniji ni potrebno registrirati za namene DDV.

Češka

Tujim davčnim zavezancem se zaradi opravljanja storitev, v zvezi s katerimi se na Češkem uporablja pravilo obrnjene davčne obveznosti, ni potrebno identificirati za namene DDV, če te osebe izpolnjujejo zakonske zahteve glede postopka obrnjene davčne obveznosti.

Nemčija

Tujim davčnim zavezancem se v zvezi z dobavami, ki spadajo pod mehanizem obrnjene davčne obveznosti, v Nemčiji ni potrebno identificirati za namene DDV.

Poljska

Na Poljskem je obrnjena davčna obveznost omejena na domače dobave blaga in storitev, zato v tej zvezi za tuje davčne zavezance v teh primerih ni predpisane obveznosti identifikacije tujih davčnih zavezancev za namene DDV.

Romunija

Tujim davčnim zavezancem se v primeru, da opravljajo obdavčljive transakcije, v zvezi s katerimi je prejemnik dolžan plačati DDV, pred opravljanjem takšnih transakcij v Romuniji ni potrebno identificirati za namene DDV.

Malta

Tujim davčnim zavezancem, ki na Malti opravljajo obdavčljive dobave, v primeru katerih velja pravilo o obrnjeni davčni obveznosti, se ni potrebno identificirati za namene DDV.

Litva

Tujim davčnim zavezancem se v primeru opravljanja dobav, za katere v Litvi velja mehanizem obrnjene davčne obveznosti, ni potrebno registrirati za namene DDV, če je prejemnik teh dobav davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v tej državi.

Finska

Na Finskem se morajo tuji davčni zavezanci registrirati za namene poročanja in prijave DDV, ki ga je treba plačati v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Unije, ki jih opravijo na Finskem, vključno o dobavah gradbenih storitev, za katere se na Finskem uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti.

Švedska

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti se na Švedskem v primerih, ko takšne dobave opravi tuji davčni zavezanec, lahko uporablja, ko je prejemnik takšnih dobav davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV na Švedskem. Obveznost identifikacije tujih davčnih zavezancev v teh primerih posebej ni predpisana.

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2021-1611-0031

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanasa prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost	01.01.2008	01.01.2008	
	1.	2011-01-3493	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	2.	2014-01-3482	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	3.	2016-01-1975	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	4.	2016-01-3779	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	5.	2017-01-2349	Pravilnik o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	6.	2018-01-4129	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	7.	2006-01-6170	Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	8.	2007-01-2794	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
	9.	2006-01-5012	Zakon o davku na dodano vrednost		
	10.	2009-01-3787	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	11.	2010-01-4552	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	12.	2011-01-3294	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	13.	2012-01-3288	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	14.	2012-01-1628	Zakon o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost		
	15.	2015-01-3505	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	16.	2018-01-3755	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	17.	2019-01-2612	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
	18.	2020-1611-0011	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2021-1611-0031

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Člen 133, celex 32006L0112	črtanje drugega odstavka 43. člena ZDDV-1
2. člen	Člen 176, celex 32006L0112	nov člen 66.b ZDDV-1 (izključitev ne velja več za električna vozila)
3. člen	Člen 178, celex 32006L0112	člen 67(6) ZDDV-1
4. člen	Člen 194, odstavek 2, celex 32006L0112	člen 74(1)(b) druga alineja ZDDV-1 člen 74(2) druga alineja ZDDV-1
5. člen	Člen 194, odstavek 2, celex 32006L0112	nova tretja alineja v členu 74.i (2) (a) ZDDV-1 nova četrta alineja v členu 74.i (2) (b)
6. člen	Člen 194, odstavek 1, celex 32006L0112	člen 76(3) ZDDV-1
7. člen	Člen 194, odstavek 2, celex 32006L0112	nova (d) točka v členu 78(2) ZDDV-1
8. člen		Se ne prenaša - nov stavek v členu 81(2) ZDDV-1
9. člen	Člen 250, odstavek 1, celex 32006L0112	člen 87(1) ZDDV-1
10. člen		Se ne prenaša - črtanje desetega odstavka 88. člena ZDDV-1
11. člen	Člen 296, celex 32006L0112	člen 94 (2) ZDDV-1 nov deseti odstavek v členu 94(2) v ZDDV-1
12. člen	Člen 312, odstavek 2, celex 32006L0112	redakcijski popravek člena 104 (4) ZDDV-1
13. člen		Se ne prenaša
14. člen		Se ne prenaša

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Ukinitiv praga za obvezen vstop kmetov v sistem DDV pomeni za davčni organ razbremenitev glede preverjanja obsega katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij in posledičnega identificiranja kmetov za DDV po uradni dolžnosti.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Določitev prejemnika – davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV, kot plačnika DDV v primerih, ko nabavlja blago ali storitev od davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Slovenije in za katere je kraj obdavčitve Slovenija, bo ugodno vplivala na tuje davčne zavezanca, saj se jim v teh primerih ne bo več potrebno identificirati za namene DDV. V kolikor pa se bodo morali po ZDDV-1 vseeno identificirati za namene DDV, pa v veljavi ostajajo splošna pravilo, ki veljajo že sedaj, in zanje novosti ni.

Z ukinitvijo obveznega praga katastrskega dohodka 7.500 eurov za vstop v sistem DDV, se poenostavlja delovanje sistema DDV za kmete in jih administrativno razbremeni, ob tem pa se ohranja

možnost, da lahko taki davčni zavezanci poračunajo del svojega vstopnega DDV skozi ukrep uveljavljanja pavšalnega nadomestila, prav tako pa možnost, da se tudi taki kmetje prostovoljno vključijo v sistem DDV.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Spodbujanje nabave motornih vozil brez izpusta ogljikovega dioksida skozi pravico do odbitka DDV od nabave takih vozil, bo imelo pozitivne učinke na zmanjšanje izpusta ogljikovega dioksida v ozračje in doseganje danih zavez, sprejetih v Republiki Sloveniji in obvez Republike Slovenije na osnovi mednarodnih sporazumov in zakonodaje EU z vidika spodbujanja zmanjševanja onesnaževanja okolja.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona bo imel pozitivne finančne posledice za gospodarstvo, saj bo znižal davčno breme za nakupe električnih vozil za poslovno rabo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic na druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje davčnih zavezancev o novostih predloga zakona.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi splošnimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Pri pripravi predloga zakona javnost ni sodelovala.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI

DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Andrej Šircelj, minister za finance
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar, Ministrstvo za finance
- mag. Tina Humar, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Mitja Brezovnik, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 78/11, 59/19, 72/19 in ??/21) se drugi odstavek 43. člena črta.

2. člen

Za 66. členom se doda nov 66.b člen, ki se glasi:

»66.b člen
(izjema od omejitve pravice do odbitka)

(1) Davčni zavezanec, ki ne sme odbiti DDV v skladu s c) točko 66. člena tega zakona, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah osebnih avtomobilov, motornih koles, koles in podobnih vozil s pomožnim motorjem (v nadaljnjem besedilu: motorno vozilo), namenjenih za namene opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če je pogon motornega vozila brez izpusta ogljikovega dioksida in vrednost vozila z vključenim obračunanim DDV in drugimi dajatvami ne presega 80.000 eurov.

(2) Davčni zavezanec, ki ima na podlagi prvega odstavka tega člena pravico do odbitka DDV od nabave motornega vozila, ima pravico do odbitka DDV tudi od nabave goriv in maziv ter nadomestnih delov in storitev, tesno povezanih s tem.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja pravice do odbitka po tem členu.«

3. člen

Šesti odstavek 67. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV v davčnem obdobju, ko je nastala obveznost za obračun DDV, če do poteka roka za predložitev obračuna DDV za to davčno obdobje, razpolaga z dokumenti iz prvega odstavka tega člena.«

4. člen

V 74. členu se v prvem odstavku v b) točki druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- dobave blaga in opravljanje storitev prejemniku, ki je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka in tretjim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.«

V drugem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- transakcije, katerih prejemnik je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka in tretjim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.«

5. člen

V 74.i členu se v drugem odstavku v a) točki za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»- transakcij, od katerih mora v skladu s tretjim odstavkom 76. člena tega zakona plačati DDV izključno oseba, kateri so transakcije opravljene;«

V b) točki se za tretjo alinejo doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»- transakcij, od katerih mora v skladu s tretjim odstavkom 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile transakcije opravljene;«

6. člen

Tretji odstavek 76. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v skladu z 78. členom tega zakona, mora DDV plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, kateremu je opravljena dobava blaga ali storitev. Za plačnika DDV po prejšnjem stavku pa ne šteje davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV na podlagi tretjega in četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, drugega odstavka 130.c člena ZDDV-1 in šestega odstavka 137.b člena ZDDV-1.«

7. člen

V 78. členu se v drugem odstavku v c) točki pika nadomesti s podpičjem in doda d) točka, ki se glasi:

»d) davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in ki na ozemlju Slovenije opravlja le obdavčljive dobave blaga in storitev prejemniku, ki je v skladu s tretjim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.«

8. člen

V drugem odstavku 81. člena se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»Račun se v papirni obliki izroči kupcu le na njegovo zahtevo.«

9. člen

Prvi odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora poleg identifikacijskih podatkov davčnega zavezanca vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi vse podatke v zvezi s popravki

obračunanega DDV in odbitka DDV ter skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.«

10. člen

V 88. členu se deseti odstavek črta.

Enajsti odstavek postane deseti odstavek.

11. člen

Drugi odstavek 94. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se kot davčni zavezanec za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti določijo za predstavnika.«

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, velja določba prvega odstavka tega člena, za davčnega zavezanca pa se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.«

12. člen

V četrtem odstavku 104. člena se beseda »drugem« nadomesti z besedo »tretjem«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

(prehodna določba)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in je na dan uveljavitve tega zakona identificiran za namene DDV in opravlja le dobave blaga in storitev, za katere je plačnik DDV davčni zavezanec iz tretjega odstavka 76. člena ZDDV-1, lahko predloži zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV davčnemu organu.

14. člen

(začetek veljavnosti in podaljšanje uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu, uporabljati pa se začne 1. januarja 2022, razen določb 1., 3., 10. in 12. člena tega zakona, ki se uporabljajo od uveljavitve zakona.

(2) Določbe b) točke prvega odstavka in drugega odstavka 74. člena, tretjega odstavka 76. člena, c) točke drugega odstavka 78. člena, drugega odstavka 81. člena, 87. člena in drugega odstavka 94. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19 in ??/21) se uporabljajo do 31. decembra 2021.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S tem členom se v **43. členu** ZDDV-1 ukinja obveznost predhodne priglasitve glede uporabe oprostitve DDV po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 za osebe, ki niso osebe javnega prava, če izpolnjujejo enega ali več pogojev iz prvega odstavka 43. člena ZDDV-1.

K 2. členu:

S tem členom se doda **nov 66.b člen** ZDDV-1, v katerem se v prvem odstavku predlaga uvedba možnosti uveljavljanja pravice do odbitka DDV pri nabavi osebnih avtomobilov, motornih koles, koles in podobnih vozil s pomožnim motorjem, če so ta vozila namenjena opravljanju dejavnosti davčnega zavezanca, in te dejavnosti niso zajete v c) točki 66. člena ZDDV-1, v zvezi s katerimi ima davčni zavezanec že dovoljen odbitek DDV v celoti od vseh vozil, ne glede na pogon in ne glede na vrednost vozila. Za uveljavitev pravice do odbitka morata biti kumulativno izpolnjena pogoja, in sicer pogon navedenih vozil je brez izpusta ogljikovega dioksida in vrednost takega vozila z vključenim obračunanim DDV in drugimi dajatvami ob nabavi ne presega 80.000 evrov. Davčni zavezanec lahko v zvezi z navedenimi vozili uveljavlja tudi pravico do odbitka DDV pri nabavi goriv, maziv, nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem. V drugem odstavku novega 66.b člena se ministru, pristojnemu za finance, podeli pristojnost, da natančneje predpiše pogoje in način uveljavljanja pravice do odbitka po tem členu.

K 3. členu:

S tem členom se spreminja določba **šestega odstavka 67. člena** ZDDV-1, ki ureja uveljavljanje pravice do odbitka DDV, in sicer na način, da davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV v tistem davčnem obdobju, ko je nastala obveznost za obračun DDV, če do poteka roka za predložitev obračuna DDV za to davčno obdobje razpolaga z dokumenti iz prvega odstavka 67. člena ZDDV-1.

K 4. členu:

S tem členom se pogoji za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji, imajo pa sedež v drugi državi članici, dopolnjujejo za primere, ko je namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji kot plačnik DDV v skladu s spremenjenim tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1 določen prejemnik blaga in storitev. Z dopolnitvijo **prvega odstavka 74. člena** ZDDV-1 ima davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo, tudi v primeru, ko sicer opravlja dobave blaga in storitve v Sloveniji, vendar pa je za te dobave kot plačnik DDV določen prejemnik blaga in storitev, ki je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV.

K 5. členu:

S tem členom se pogoji za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi dopolnjujejo za primere, ko je namesto davčnega zavezanca s sedežem v tretji državi kot plačnik DDV v skladu s spremenjenim tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1 določen prejemnik storitev. Z dopolnitvijo **a) točke druge alineje drugega odstavka 74.i člena** ZDDV-1 se v zvezi z opravljanjem dobav blaga oziroma storitev, ki jih davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža, lahko opravi na ozemlju Slovenije dopolnjuje za primere transakcij, od katerih mora v skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1 plačati DDV izključno oseba, kateri so bile te transakcije opravljene. Z dopolnitvijo **b) točke tretje alineje drugega odstavka 74.i člena** ZDDV-1 se določa, da ima davčni zavezanec s sedežem v tretji državi, pravico do vračila DDV, če se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabijo za namene transakcij, od katerih mora DDV plačati izključno oseba, kateri so bile transakcije opravljene.

K 6. členu:

S spremembo **tretjega odstavka 76. člena** ZDDV-1 se v primerih, ko davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža in ni identificiran za namene DDV v skladu z 78. členom ZDDV-1, opravi pa le obdavčljivo dobavo blaga ali storitev v Sloveniji davčnemu zavezancu, ki je identificiran za namene DDV, se kot plačnika DDV določi prejemnika blaga in storitev. V teh primerih davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji, zaradi opravljanja le-teh obdavčljivih dobav blaga in storitev v Sloveniji, ni potrebno predložiti zahtevka za identifikacijo za namene DDV, saj bo DDV, ki je dolgovan v Sloveniji, plačal prejemnik blaga ali storitev. Navedeno pa ne velja v primerih, ko je prejemnik blaga ali storitev mali davčni zavezanec, ki je oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec ali oseba, ki ni davčni zavezanec ali davčni zavezanec, ki mu je identifikacijska številka za namene DDV dodeljena na podlagi tretjega in četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1 ali v zvezi z uporabo posebne ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje v skladu s 6.b podpoglavjem XI. poglavja ZDDV-1 ali davčni zavezanec, ki mu je dodeljena identifikacijska številka za DDV v zvezi z uporabo posebne ureditve za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov Če pa davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, poleg navedenih obdavčljivih dobav v Sloveniji opravlja še dobave blaga in storitev osebam, ki niso identificirane za namene DDV, pa se mora identificirati za namene DDV in od vseh opravljenih dobav na ozemlju Slovenije obračunati DDV, saj v teh primerih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, šteje za plačnika DDV.

K 7. členu:

S tem členom se z dopolnitvijo **drugega odstavka 78. člena** ZDDV-1 določa, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji in opravlja le obdavčljive dobave blaga in storitev prejemniku, ki je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV in je skladno s spremenjenim tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1 določen kot plačnik DDV. Ta določba pa se ne nanaša na primere, ko se davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, mora identificirati za namene DDV v Sloveniji. Če v slednjih primerih opravi dobavo blaga davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV, mora obračunati DDV v skladu s splošnimi pravili.

K 8. členu:

S tem členom se v **drugem odstavku 81. člena** ZDDV-1 ohranja obveznost izdaje računa za vse ostale dobave blaga in storitev, ki jih davčni zavezanec opravi na ozemlju Slovenije in niso našteje v prvem odstavku 81. člena ZDDV-1, t.j. za dobave blaga in storitev končnim potrošnikom v Sloveniji. Dobavitelj ali izvajalec oziroma izdajatelj računa kupcu izroči račun v pisni obliki le na njegovo zahtevo.

Obveznosti v izvezi z izdajo računov davčnih zavezancev ureja DDV direktiva v členih 219a, 220 in 221, v slovenski pravni red pa so prenesene s členi 80.a in 81 ZDDV-1 ter 143 PZDDV. Dodatno je davčno potrjevanje računov, ki jih mora davčni zavezanec izdati na podlagi ZDDV-1, urejeno z Zakonom o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR).

K 9. členu:

S tem členom se v **prvem odstavku 87. člena** ZDDV-1 določa, da mora davčni zavezanec v obračunu DDV navesti vse podatke, ki so potrebne za njegovo identifikacijo ter vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke DDV, kakor tudi vse podatke v zvezi s popravki obračunanega DDV ter skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.

K 10. členu:

S tem členom se v **88. členu** ZDDV-1 črta deseti odstavek in s tem ukinja obveznost davčnim zavezancem, ki prvič predlagajo obračun DDV, da obračunu DDV predložijo seznam prejetih in izdanih računov, ki so podlaga za sestavo obračuna DDV. Enajsti odstavek postane deseti odstavek.

K 11. členu:

S tem členom se odpravlja prag iz **drugega odstavka 94. člena** ZDDV-1 za obvezni vstop kmetov v sistem DDV (v višini 7.500 evrov katastrskega dohodka) z namenom poenostavitve delovanja sistema DDV za kmete in v izogib vsakoletnim administrativnim obveznostim preverjanja obsega katastrskega dohodka in obdavčljivih subvencij in posledičnega identificiranja kmetov za DDV po uradni dolžnosti. Kot davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 se šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti določijo za predstavnika. Po zakonu o dohodnini se namreč kot zavezanci za dohodnino enakopravno štejejo vsi člani kmečkega gospodinjstva. Ko tako kmečko gospodinjstvo želi izkoristiti ugodnost iz 95. člena ZDDV-1, mora določiti osebo, ki ugodnost uveljavi v imenu vseh članov, ki opravljajo dejavnost (so zavezanci za dohodnino iz tega naslova). V tem primeru morajo člani kmečkega gospodinjstva določiti enega izmed njih kot njihovega predstavnika. Zato se s členom tudi določa, da je davčni zavezanec za namene zakona v primeru kmečkega gospodinjstva, za katero se dohodek njegove osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja pavšalno, eden od članov kot njegov predstavnik.

V skladu z obstoječim tretjim odstavkom 94. člena ZDDV-1 se tudi tako kmečko gospodinjstvo preko svojega predstavnika lahko odloči za obračunavanje DDV prostovoljno. V takem primeru mora davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena davčnemu organu vnaprej priglasiti svojo izbiro v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev (5 let) ne glede na to kolikšna bo višina opravljenega obdavčljivega prometa v teh letih. V tem primeru davčni organ izda identifikacijsko številko kmetu, ki je predstavnik članov kmečkega gospodinjstva.

Pojasnjevalno se v novem, desetem odstavku tega člena tudi določa, da se v primeru, ko kmečko gospodinjstvo ugotavlja dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, uporabi prvi odstavek 94. člena ZDDV-1. Za davčnega zavezanca se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini. V skladu s predpisi o dohodnini se namreč v primeru, ko kmečko gospodinjstvo za svojo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost začne dohodek ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih ali normiranih dohodkov določi, da mora na tak način ugotavljati tudi dohodek drugih kmetijskih dejavnosti in dopolnilnih dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva, kot zavezanca za dohodnino pa se za vse dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ne glede na to, da so bili lahko do tedaj za različne kmetijske dejavnosti in za dopolnilne dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanci določeni različni člani, določi enega od članov kmečkega gospodinjstva kot njegovega nosilca.

Za takega davčnega zavezanca, tako kot že do sedaj, veljajo pravila prvega odstavka 94. člena. To pomeni, da se mu v skladu s točko a) drugega odstavka 78. člena ZDDV-1 ni potrebno identificirati za namene DDV, če bo utemeljeno pričakoval, da v 12 mesecih s prometom vseh dejavnosti kmečkega gospodinjstva ne bo presegel zneska obdavčljivega prometa v višini 50.000 evrov, kar pomeni, da bo oproščen obračunavanja in plačevanja DDV. Seveda pa tudi ne bo imel pravice do odbitka DDV ter tudi ne do pavšalnega nadomestila. Če pa bo tak davčni zavezanec utemeljeno pričakoval, da bo v 12 mesecih presegel predpisano vrednost obdavčljivega prometa, pa se mora identificirati za namene DDV v skladu s prvim odstavkom 78. člena ZDDV-1. Davčni zavezanec se identificira za namene DDV

tako, da davčnemu organu predloži zahtevek za identifikacijo za namene DDV v elektronski obliki. Če se identificira za namene DDV prostovoljno, to posebej označi na zahtevku za identifikacijo za namene DDV. V obeh primerih se po novem kot zavezanec za DDV določi tisti član kmečkega gospodinjstva, ki je nosilec take dejavnosti, kot to določajo predpisi o dohodnini.

Če pa taka oseba (nosilec kmečkega gospodinjstva) opravlja tudi kako drugo registrirano dejavnost (npr. ima registriran s.p. za avtomehanične storitve), se njegova zavezanost za DDV presoja glede na opseg obdavčljivega prometa vseh dejavnosti, katerih nosilec je.

K 12. členu:

S tem členom se redakcijsko popravlja **četrti odstavek 104. člena** ZDDV-1, kjer se mora pri opredelitvi tega, kar predstavlja plačilo, sklicevati na tretji odstavek istega člena.

K 13. členu:

S tem členom je določena prehodna ureditev za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in je na dan uveljavitve tega zakona identificiran za namene DDV ter opravlja le dobave blaga in storitev, za katere je plačnik DDV iz spremenjenega tretjega odstavka 76. člena ZDDV-1. V teh primerih lahko davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, davčnemu organu v elektronski obliki predloži zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV.

K 14. členu:

S tem členom zakona se s prvim odstavkom določa uveljavitev zakona petnajsti dan po objavi v Uradnem listu, uporabljati pa se začne 1. januarja 2022, razen določb, ki se nanašajo na obveznost priglasitve glede uporabe oprostitve po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (črtanje drugega odstavka 43. člena ZDDV-1) za osebe, ki niso osebe javnega prava, uveljavljanje odbitka DDV v skladu s šestim odstavkom 67. člena ZDDV-1, ukinitve obveznosti predložitve seznama prejetih in izdanih računov iz desetega odstavka 88. člena ZDDV-1 in opredelitve nabavne cene iz četrtega odstavka 104. člena ZDDV-1, ki se uporabljajo z dnem uveljavitve zakona.

V drugem odstavku je s tem členom, vezano na določbe, ki se bodo po tem zakonu začele uporabljati 1. januarja 2022, urejeno podaljšanje uporabe razveljavljenih določb ZDDV-1 do začetka uporabe teh na novo uveljavljenih zakonskih rešitev.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

43. člen

(oprostitve za določene dejavnosti v javnem interesu, ki jih opravijo osebe, ki niso osebe javnega prava)

(1) Dobave blaga in storitev, za katere je oprostitvev DDV določena v 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena tega zakona, so oproščene plačila DDV tudi, če jih opravijo osebe, ki niso osebe javnega prava, če je v vsakem posameznem primeru dobave izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

- njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
- jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
- zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;
- ni verjetno, da oprostitvev DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance, ki obračunavajo DDV.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitvev plačila DDV na podlagi predhodne priglasitve, ki jo predložijo davčnemu organu v elektronski obliki.

67. člen

(uveljavljanje pravice do odbitka)

(1) Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

- a) za odbitke v skladu s točko a) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti račun, izdan v skladu z 80.a do 84.a členom tega zakona;
- b) za odbitke v skladu s točko b) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga ali storitev, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- c) za odbitke v skladu s točko c) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Unije, v obračunu DDV iz 87. člena tega zakona mora navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve, in imeti račun;
- d) za odbitke v skladu s točko d) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- e) za odbitke v skladu s točko e) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z uvozom blaga, mora imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek DDV, ki ga je dolžan plačati oziroma omogoča izračun tega zneska;
- f) če je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 76. člena ali 76.a členom tega zakona, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne opravi odbitka DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek DDV kadarkoli po tem davčnem

obdobju, vendar ne pozneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 95. člena tega zakona lahko odbije znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(4) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV, ne glede na to, ali nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(5) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

(6) Davčni zavezanec sme odbiti DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je prejel račune za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev oziroma carinske deklaracije za uvoženo blago.

74. člen (pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji ampak v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici), ima pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

a) v obdobju vračila v Sloveniji ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote ali stalnega oziroma običajnega prebivališča;

b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji, razen naslednjih transakcij:

- prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu z 12. točko 50. člena, 52., 53. členom, točkami a), b), c) in d) prvega odstavka 54. člena, 55. členom ali 57. in 58. členom tega zakona;

- dobave blaga in opravljanja storitev prejemniku, ki je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati davek.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila DDV, če se blago in storitve iz prejšnjega odstavka uporabijo za naslednje transakcije:

- transakcije iz točk a) in b) drugega odstavka 63. člena tega zakona;

- transakcije, katerih prejemnik je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila tistih zneskov DDV, za katere bi lahko davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji uveljavljal odbitek DDV v skladu s tem zakonom.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;

- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s 46. členom ali točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

74.i člen
(pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, iz katere so opravljene poslovne transakcije, niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v tretji državi), ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen:

- prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev v skladu z 12. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

- storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona plačati DDV izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

- transakcij iz točke a) drugega odstavka 63. člena tega zakona;

- transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

- opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

c) so izpolnjeni drugi pogoji iz 62., 63. ter 66. in 67. člena tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;

- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- davčnemu organu predloži zahtevek za vračilo DDV najpozneje do 30. junija po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan;

- zahtevku kot priloge predloži račune oziroma elektronske uvozne carinske deklaracije;

- zahtevku kot prilogo predloži potrdilo pristojnega organa države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejše od enega leta;

- z izjavo potrdi, da v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen opravljanja storitev iz točke a) drugega odstavka tega člena;

- se zaveže, da bo povrnil kateri koli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi lahko predloži zahtevek za vračilo:

- za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od šestih mesecev, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 eurov;

- za obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov, in se nanašajo na transakcije, končane v tekočem koledarskem letu, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 eurov.

(6) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(7) Če davčni organ presodi, da nima na voljo ustreznih informacij iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena, na podlagi katerih bi se lahko odločil o zahtevku za vračilo, lahko zahteva od vložnika te dodatne informacije po elektronski poti.

(8) Davčni organ mora o zahtevku odločiti v osmih mesecih od vložitve zahtevka. Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago, ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

(9) Če davčni organ zahtevku za vračilo ugotovi, se vračilo izvede najpozneje v 10 delovnih dneh po poteku roka iz prejšnjega odstavka na račun vložnika v Sloveniji ali, na zahtevo vložnika na njegove stroške, na račun v tujino.

(10) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in vsebino zahtevka za vračilo.

(11) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi predloži zahtevek za vračilo in priloge davčnemu organu v elektronski obliki.

(12) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti se lahko vročajo po elektronski poti skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Kot varen elektronski predal se uporablja informacijski sistem eDavki.

76. člen (osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) DDV mora plačati:

1. vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu s tem členom DDV dolžna plačati druga oseba;
2. vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri je dobavljeno blago pod pogoji iz 22. člena tega zakona, če to dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
4. oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,
  - oseba, kateri se opravi dobava, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji in
  - račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s tem zakonom;
5. vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Unije;
6. pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga;
7. oseba, ki povzroči, da se za blago zaključijo postopki ali možnosti iz 57. in 58. člena tega zakona;
8. davčni zavezanec iz 76.b člena tega zakona;
9. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

(2) Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka tega člena plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, lahko ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV. Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega

odstavka tega člena plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen v primeru, ko tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije, ali posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov.

(3) Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne plača DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

(4) Za namene uporabe tega člena se davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, šteje za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije;
- b) poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.

78. člen (obveznost prijavljanja)

(1) Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti.

(2) Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na:

- a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo presegel prometa v znesku 50.000 eurov;
- b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona;
- c) davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcije niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena dolžan plačati DDV, predložiti davčnemu organu zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(5) Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora predložiti prijavo oziroma zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki.

(6) Vsebinsko in natančnejše pogoje za predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV predpiše minister, pristojen za finance.

81. člen
(obveznost izdajanja računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za:

1. dobave blaga ali storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;
2. dobave blaga iz točke a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona, razen v primeru, ko davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona;
3. dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona;
4. vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od dobav blaga iz 1. in 2. točke tega odstavka;
5. vsako predplačilo za storitve, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec izdati račun tudi za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije. Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za te dobave, če se podatki o prodaji blaga oziroma opravljenih storitvah lahko zagotovijo na drug način in če ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(3) Račun iz prvega odstavka tega člena lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev (samofakturiranje), ki mu jo je davčni zavezanec dobavil le, če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in če se še posebej dogovorita o načinu sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve. Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčnemu zavezancu ni treba izdati računa za storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so storitve, ki jih opravi davčnemu zavezancu v drugi državi članici, oproščene v tej državi članici.

(5) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za posamezne storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so opravljene na ozemlju Slovenije ali če se opravijo zunaj Unije.

(6) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju.

(7) Za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena tega zakona, in za opravljene storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, nastane obveznost izdaje računa najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(8) Za namene tega zakona so računi vsi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje iz 80.a do 84.a člena tega zakona.

(9) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

87. člen
(vsebina obračuna)

(1) Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec v obračun DDV za posamično davčno obdobje izkazati še naslednje podatke:

a) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz 46. člena tega zakona, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

b) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in desetega odstavka 20. člena tega zakona, opravljenih na ozemlju druge države članice, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju, če se blago odpošlje ali odpelje iz Slovenije;

c) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Unije ali transakcij, ki se tako obravnavajo, brez DDV, iz 12. in 13. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV;

d) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in desetega odstavka 20. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, če se blago odpošlje ali odpelje iz druge države članice;

e) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, opravljenih v Sloveniji, za katere je plačnik DDV davčni zavezanec v skladu s 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona in za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

f) skupno vrednost opravljenih storitev, brez DDV iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

g) skupno vrednost opravljenih dobav blaga in storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona.

88. člen
(predložitev obračuna DDV)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, mora davčni zavezanec obračun DDV predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za davčno obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec, ki opravlja transakcije znotraj Unije, in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena tega zakona, mora predložiti obračun DDV do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(4) V roku iz prvega odstavka tega člena mora obračun DDV predložiti tudi:

- a) oseba, ki mora v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka, drugim in tretjim odstavkom 76. člena tega zakona plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji;
- b) pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in mora plačati DDV za pridobitve blaga znotraj Unije iz točke 2. a) prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- c) oseba, ki je identificirana za namene DDV, in pridobi novo prevozno sredstvo znotraj Unije iz točke 2. b) prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- d) oseba, ki pridobi trošarinske izdelke znotraj Unije iz točke 2.c) prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(5) V primeru prenehanja identifikacije za namene DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun DDV do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

(6) Davčni zavezanec, ki mu preneha status podjetnika ali zasebnika z dnem začetka postopka osebnega stečaja, mora predložiti obračun DDV na način in v roku iz drugega stavka sedmega odstavka tega člena.

(7) Davčni zavezanec, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave oziroma postopek likvidacije, mora predložiti obračun DDV davčnemu organu v 20 dneh po poteku davčnega obdobja. Davčni zavezanec, nad katerim je bil začet stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun DDV davčnemu organu najpozneje v 60 dneh po poteku davčnega obdobja.

(8) Ob končanju postopka likvidacije oziroma stečajnega postopka mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV na dan poteka davčnega obdobja.

(9) V primeru smrti davčnega zavezanca mora pooblaščenec za zastopanje ali pravni naslednik davčnega zavezanca ali skrbnik njegovega premoženja, kot je določen v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, obračun DDV predložiti davčnemu organu v 60 dneh po smrti davčnega zavezanca.

(10) Davčni zavezanec, ki prvič predlaga obračun DDV, mora obračunu priložiti tudi seznam prejetih in izdanih računov, ki so bili podlaga za sestavo obračuna DDV.

(11) Davčni zavezanec mora obračun DDV predložiti v elektronski obliki.

94. člen (oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec je oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 eurov obdavčljivega prometa.

(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in, če katastrski dohodek vseh članov kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7.500 eurov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se kot davčni zavezanec za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti določijo za predstavnika.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev obračunavanja DDV v skladu s tem členom, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

(5) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave, se za namene tega člena skupni znesek obdavčljivega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Iz posebne ureditve po tem členu so izvzete naslednje transakcije:

- a) dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona;
- b) dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

(7) Obdavčljivi promet iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek transakcij, ki so oproščene v skladu z 52., 53., 54. in 55. členom tega zakona;
- znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(8) V obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka se ne vštevajo odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

(9) V obdavčljiv promet iz prvega odstavka tega člena se pri fizični osebi vštevajo obdavčljiv promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

104. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova za dobave blaga iz 102. člena tega zakona je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni.

(2) Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljivi preprodajalec za blago, in nabavno ceno.

(3) »Prodajna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljivi preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s transakcijo, davki, taksami in drugimi dajatvami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz šestega odstavka 36. člena tega zakona.

(4) »Nabavna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v drugem odstavku tega člena, ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

(5) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevnega blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.

VI. NUJNE SPREMEMBE PODZAKONSKIH AKTOV, IZDANIH NA PODLAGI ZDDV-1

1. Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19) minister za finance izdaja

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (...) se v četrtem odstavku 16. člena črta besedilo "in je priglasil davčnemu organu, da bo opravljal svojo dejavnost kot oproščeno po 11. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1."

2. člen

70.b člen se črta.

3. člen

Doda se nov 106.a člen, ki se glasi:

»106.a člen
(motorna vozila brez izpusta ogljikovega dioksida)

(1) Motorna vozila iz prvega odstavka 66.b člena ZDDV-1 so vozila pod tarifnima oznakama KN 8703 80 in KN 8711 60 ter druga motorna vozila brez izpusta ogljikovega dioksida, ki se uvrščajo pod tarifni oznaki KN 8703 90 in KN 8711 90.«

4. člen

V četrtem odstavku 107. člena se v prvem stavku besedilo »2. in 4. točko« nadomesti z besedilom »2., 4. in 5. točko«.

5. člen

Šesti in sedmi odstavek 130. člena se črtata.

Dosedanji osmi in deveti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

6. člen

Prvi odstavek 132. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčnemu zavezancu, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev oziroma v zadnjem koledarskem letu ne presega prometa v višini, določeni v prvem odstavku 94. člena ZDDV-1, na zahtevo davčnega zavezanca preneha identifikacija za namene DDV.«

7. člen

Naslov in besedilo 154. člena se spremenita tako, da se glasita:

»154. člen (vsebina obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec mora za davčno obdobje sam ugotoviti davčno obveznost in jo izkazati v obračunu DDV na obrazcu DDV-O, ki ga davčnemu organu predloži preko sistema eDavki.

(2) Obrazec iz prejšnjega odstavka vsebuje najmanj naslednje podatke::

- identifikacijske podatke davčnega zavezanca,
- identifikacijske podatke davčnega zastopnika, če ga ima,
- davčno obdobje,
- o dobavah blaga in storitev, katerih kraj obdavčitve je v Sloveniji,
- o dobavah blaga in storitev, katerih kraj obdavčitve je v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik blaga,
- o dobavah blaga znotraj Unije, oproščenih plačila DDV v skladu s 46. členom tega zakona in storitev, katerih kraj obdavčitve je v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona druga država članica Unije,
- o prodajah blaga na daljavo, če davčni zavezanec ne uporablja posebne ureditve iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona,
- o montaži ali instaliranju blaga, opravljenem v drugi državi članici Unije,
- o oproščenih dobavah blaga in storitev brez pravice do odbitka DDV,
- o obračunanem DDV po stopnjah DDV (od dobav blaga in storitev v Sloveniji; od pridobitev blaga iz drugih držav članic Unije; od storitev, prejetih iz drugih držav članic, katerih kraj obdavčitve je Slovenija v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona; na podlagi samoobdavčitve kot prejemnik blaga in storitev; na podlagi samoobdavčitve od uvoza),
- o nabavah blaga in storitev (nabav blaga in storitev v Sloveniji; nabav blaga in storitev v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik; pridobitev blaga iz drugih držav članic Unije; prejetih storitev iz drugih držav članic Unije, katerih kraj obdavčitve je Slovenija v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona; oproščenih nabav blaga in storitev ter oproščenih pridobitev blaga znotraj Unije),
- podatke o nabavni vrednosti nepremičnin in nabavni vrednosti drugih osnovnih sredstev,
- o odbitku DDV od nabav blaga in storitev, pridobitev blaga in prejetih storitev iz drugih držav članic Unije po stopnjah DDV,
- o odbitku DDV od pavšalnega nadomestila,
- o obveznosti ali presežku DDV za davčno obdobje,
- o izračunavanju odbitnega deleža,
- glede uveljavljanja zahtevka za vračilo DDV po obračunu DDV.

(3) Davčni zavezanec v obračunu DDV za tekoče davčno obdobje vključi tudi naslednje podatke:

- podatke o popravku zneska obračunanega DDV in zneska odbitega DDV zaradi spremembe davčne osnove;
- podatke o popravku zneska obračunanega DDV in odbitka DDV zaradi napak;
- podatke o nastalih razlikah med odbitkom DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža in odbitkom DDV, ki bi se smel odbiti glede na dejanski odbitni delež;
- podatke o znesku odbitka DDV, ki ga davčni zavezanec ni odbil v davčnem obdobju, v katerem je razpolagal z računom oziroma carinsko deklaracijo, ampak ga uveljavlja naknadno v skladu z drugim odstavkom 67. člena ZDDV-1;
- podatke o popravku odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 69. člena ZDDV-1.

(4) Davčni zavezanec, ki v tekočem obračunu DDV popravlja napake iz preteklih davčnih obdobj na podlagi samoprijave v skladu z 88.b členom ZDDV-1 ali predloži obračun DDV po izteku predpisanega roka na podlagi samoprijave v skladu z 88.c členom ZDDV-1, v obračunu DDV označi da gre za popravek ali samoprijavo ter navede davčno obdobje na katero se znesek popravka ali znesek davčne obveznosti po samoprijavi nanaša ter vpiše znesek DDV, ki je predmet popravka ali samoprijave.

(5) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, ugotovi davčno obveznost po podatkih iz:

- izdanih in prejetih računov, ki so izključeni iz posebne ureditve,
- računov po plačani realizaciji, ki so prejeti oziroma izdani v tekočem davčnem obdobju in plačani v tekočem davčnem obdobju, ter
- računov po plačani realizaciji, ki so prejeti oziroma izdani v predhodnih davčnih obdobjih in plačani v tekočem davčnem obdobju.

(6) Davčni zavezanec, ki opravi dobavo rabljenega osnovnega sredstva v skladu s 183. členom tega pravilnika, podatek o znesku prometnega davka, ki ga uveljavlja kot odbitek DDV, zagotovi v svojem knjigovodstvu.«

8. člen

155.člen se črta.

9. člen

160. člen se črta.

10. člen

Prvi odstavek 164. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje je veljavno od dneva izdaje do preklica davčnega organa. Davčni organ dovoljenje prekliče:

- če imetnik dovoljenja ne predloži obračuna pavšalnega nadomestila na način in v roku, ki sta določena v osmem odstavku 166. člena tega pravilnika;
- če imetnik dovoljenja uveljavi pavšalno nadomestilo za pridelek ali storitev, za katero ne izpolnjuje pogojev iz prvega in tretjega odstavka 162. člena tega pravilnika;
- če kmečko gospodinjstvo ne izpolnjuje več pogojev iz prvega in tretjega odstavka 162. člena tega pravilnika;.

- če skupni dohodek kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti znaša manj kot 200 eurov;
- če se kmečko gospodinjstvo prostovoljno identificira za namene DDV;
- če kmečko gospodinjstvo dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov;
- če imetnik dovoljenja obvesti davčni organ, da kmečko gospodinjstvo ne želi več uveljavljati pavšalnega nadomestila;
- če kateri koli član kmečkega gospodinjstva med veljavnostjo dovoljenja postane davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV, in obračunava DDV od pridelkov in storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za katero se plačuje dohodnina po katastrskem dohodku.«

11. člen

V Prilogi VI (Obrazec DDV-P2) se v rubriki IV. Drugi podatki, spremeni polje 16 tako, da se glasi: »Prostovoljna vključitev po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1.«

Za 16. poljem se dodano novo 16a polje, ki se glasi: »Prostovoljna vključitev po drugem odstavku 94. člena ZDDV-1.«

12. člen

Priloga VII (obrazec DDV-O) se črta.

KONČNA DOLOČBA

13. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2022.